

Голас РАДЗІМЫ

ВЫДАННЕ БЕЛАРУСКАЙ СЕКЦЫІ КАМІТЭТА ЗА ВЯРТАННЕ НА РАДЗІМУ І РАЗВІЦЦЕ КУЛЬТУРНЫХ СУВ'ЯЗЕЙ З СУАЧЫННІКАМІ

№ 30 (614)

Красавік 1962 г.

Год выдання 8-ы

ПОДЗВІГУ ЖЫЦЬ У ВЯКАХ

Нібы вяццом цудоўных перамог, высокая ўзнятым флагам будземага камунізма з'яўляюцца першыя ў гісторыі чалавецтва трыумфальныя палёты савецкіх людзей у космас.

М. С. ХРУШЧОУ.

12 КРАСАВІКА 1961 года! Хто з нас не памятае гэтага дня. Дня, калі з нязведаных, непапулярных дагэтуль чалавеку прастораў космасу прагуцаў голас нашага сучасніка, мужа і адважнага сына савецкага народа камуніста Юрыя Аляксеевіча Гагарына.

— Адчуваю сябе добра... Палёт праходзіць нармальна. З якім хваляваннем слухалі мы гэтыя кароткія, але дарагія сэрцы словы, што абвясцілі ўсяму свету аб надыходзе новай эры — эры авянення космасу чалавекам, эры касмічных палётаў.

108 мінут, якія правёў савецкі чалавек у космасе, ускалыхнулі ўвесь свет. Дзіва што! Першы бар'ер недаступнасці ў прасторах Сусвету быў узят. Чалавецтва назвала гэту перамогу савецкай навукі, савецкага народа фантастычнай і грандыёзнай.

Для нас, савецкіх людзей, палёт Гагарына ў космас не быў нечаканасцю. У ім была свая гістарычная заканамернасць, была праўда самага жыцця, праўда камунізма. Гэты палёт — прамы вынік той велізарнай пераўтваральнай працы, якая вялася ў нашай краіне з тых незабыўных дзён, калі над нашай Радзімай узнялася зарніца

Вялікага Кастрычніка, зарніца свабоды.

Мы з гонарам акідаем у думках гэты нялёгкі, цяжкі шлях, шлях барацьбы за пераўтварэнне эканомікі, шлях слаўных п'яцігодкаў, змагання за стварэнне магутнай індустрыяльна-калгаснай дзяржавы.

У гісторыі чалавецтва немагчыма знайсці іншага такога прыкладу, каб краіна, якая вякамі была эканамічна адсталая, без чыёй бы там ні было матэрыяльнай дапамогі зрабіла гіганцкі скачок наперад, дасягнула небывалых вышынь у развіцці эканомікі, навукі і тэхнікі.

Простыя людзі свету ацанілі палёт савецкага чалавека ў космас як найвялікшае дасягненне творчага генія нашага народа, вынік свабоднай і натхнёнай працы савецкіх людзей — будаўнікоў камунізма.

«У гэтай перамозе чалавечага генія, — гаварыў Мікіта Сяргеевіч Хрушчоў на мітынг, прысвечаным сустрэчы першага касманаўта, — увасобіліся і знайшлі сваё нагляднае выражэнне слаўныя вынікі ўсяго таго, чаго дасягнулі народы Савецкага Саюза ва ўмовах, якія стварыла Кастрычніцкая сацыялістычная рэвалюцыя. Гэты подзвіг змяняе новы ўзлёт нашай краіны ў яе паступальным руху наперад, да камунізма».

Мы, савецкія людзі, ганарымся, што нам давялося першым пракласці дарогу ў космас. Ганарымся тым, што ў нас выраслі такія выдатныя вучоныя, інжынеры, тэхнікі, рабочыя, якія сваёй настойлівай і самаадданай працай адкрылі шлях чалавечаму генію ў глыбіні сусветнай прасторы. Ганарымся тым, што наша Радзіма, родная Камуністычная партыя выхавалі такіх людзей, як Юрыя Га-

гарын, Герман Цітоў, людзей, гатовых пайсці на любыя подзвігі ў імя росквіту і славы нашай Радзімы, у імя служэння чалавецтву.

Мы цвёрда ўпэўнены, што надыхдзе той час — і ён ужо недалёкі, — калі з такой рашучасцю і адвагай, як Юрыя Гагарын, а ўслед за ім Герман Цітоў паляцелі ў космас, адправіцца наш савецкі чалавек у сваё першае міжпланетнае падарожжа.

Думкі і імкненні савецкіх людзей сёння заняты адным — стваральнай працай. Яны зыходзяць з таго, што на нашай планеце — Зямлі можна забяспечыць цудоўнае, поўнае радасці і дастатку жыццё, калі паставіць на службу чалавеку ўсе дасягненні навукі і тэхнікі, накіраваць іх на ўтаймаванне стыхійных сіл прыроды. Савецкія людзі звярталіся і звяртаюцца сёння да ўсіх народаў і ўрадаў з прапановай: давайце будзем разам працаваць у гэтым напрамку.

Савецкі ўрад, савецкія людзі прапануюць: давайце спынім гонку ўзбраенняў, давайце раззбройвацца, давайце накіруем свае намаганні, сваю волю і розум служэнню міру і прагрэсу.

Мы так гаворым не таму, што мы слабыя, не таму, што баімся пагроз падпальшчыкаў новай вайны — у гэтым ужо свет змог не раз пераканацца, — а таму, што мы любім жыццё, таму, што жыццё ваялікай ідэяй, ідэяй пабудовы самага справядлівага і шчаслівага грамадства на зямлі. І любяць нашы намаганні і дасягненні, якую б галіну чалавечай дзейнасці ні ўзяць, падпарадкаваны гэтай вялікай мэце.

Сёння, у дзень слаўнай гадвіны першага палёту савецкага чалавека ў космас, увесь свет аддае глыбокую даніну павагі генію савецкага народа. Бязмежнай, шырай удзячнасцю поўняцца людскія сэрцы да тых, хто падрыхтаваў і дапамог здзейсніць гэты палёт, — да нашых вучоных, інжынераў, тэхнікаў і рабочых.

Пройдуць тысячагоддзі, але народы свету ніколі не забудуць подзвігу, здзейснага 12 красавіка 1961 года. Гэта дата будзе заўсёды значыцца ва ўсіх календарых і напамінаць аб геніі нашага народа, бяспрыкладным гераічным учынку простага савецкага чалавека ў імя вялікай справы — зрабіць жыццё ўсяго чалавецтва радасным і шчаслівым.

РАДЗІМА САЛЮТУЕ ГЕРОЯМ

Расквеціла кумачом новае веснавое свята сталіцу нашай Радзімы — Маскву. З раніцы запоўніліся яе вуліцы і плошчы радасным шумным натоўпам. «Добрай раніцы!» — чуліся звычайныя прывітанні знаёмых і тут жа гаварыліся новыя, але ўжо стаўшыя блізкімі словы: «З днём касманаўтыкі».

У поўдзень сотні юнакоў і дзяўчат — маладыя рабочыя, студэнты, прыхапішы з усіх канцоў краіны пасланцы камсамола — дэлегаты XIV з'езда ВЛКСМ прышлі на Красную плошчу, ажывішы яе строгаю прыгажосцю яркім веснавым адзеннем, усмешкамі, плакатамі ў гонар першых пераможцаў космасу Юрыя Гагарына і Германа Цітова. Моладзь славіла сваіх аднагодкаў, іх бяспрыкладны подзвіг, які ў вяках праславіў нашу Радзіму.

Увесь дзень мнагалюдна было і ў палацах культуры, кінатэатрах.

Яшчэ ярчэй адчувалася святочная атмасфера ў сталіцы,

калі над горадам апусціўся змрок. Сотні тысяч масквічоў вышлі на залітыя вясновай цеплынёй праспекты, плошчы, бульвары, скверы. Яны любаваліся рознакаляровымі гронамі святочнага салюта ў гонар перамог савецкай касманаўтыкі.

Ад паўночных граніц да паўднёвых, з захаду да ўсходу нашай Радзімы — усюды 12 красавіка савецкія людзі адзначалі Дзень касманаўтыкі. У Кіеве, Мінску, Баку, Фрунзе, Душанбе, Ашхабадзе, у іншых гарадах і вёсках праведзены лекцыі, даклады, гутаркі аб поспехах савецкага народа ў заваяванні касмічнай прасторы.

У кінатэатрах дэманстраваліся дакументальныя фільмы «Першы рэйс да зорак», «Зноў да зорак», новыя мастацкія фільмы «Самыя першыя» і «Планета бур».

Святочныя салюты былі дадзены ў дзень касманаўтыкі таксама ў сталіцах саюзных рэспублік і гарадах-героях.

У Прэзідыуме Вярхоўнага Савета БССР

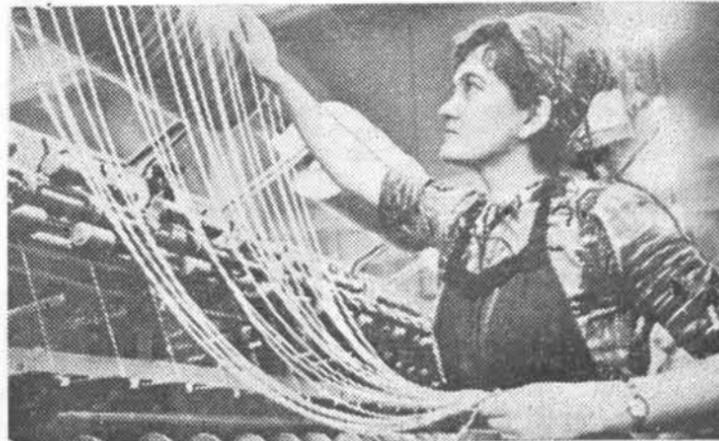
За дасягнутыя поспехі ў будаўніцтве і ўводзе ў эксплуатацыю энергетычных магутнасцей на Бярозаўскай ДРЭС, Мінскай цэц-3 Віцебскай цэц і ліній электраперадач Прэзідыум Вярхоўнага Савета Беларускай ССР Указам ад 11 красавіка 1962 года ўзнагародзіў Ганаровай граматай і Граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР вялікую групу рабочых, інжынера-тэхнічных работнікаў і служачых будаўнічых арганізацый.

Усяго ўзнагароджана 150 чалавек. З іх: Ганаровай граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР — 61 чалавек, Граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР — 89 чалавек.

БРАЦК. Будаўнікі Брацкай ГЭС уключылі ў энергасістэму Цэнтральнай Сібіры пяты гідрааграт. Ён амаль на чвэрць мільёна кілават павялічыў магутнасць станцыі на Ангары.

Лепшы механізатар сельгасарцелі імя Калініна Нясвіжскага раёна Іван Піліпавіч Сыжун на зборцы новай сямлі «СКІН-6».

Калектыў Брэсцкай суноннай фабрыкі ўключыўся ў спаробіцтва за дастойную сустрэчу першамайскага свята. На здымку: перадавая прадзільшчыца камсамолка Рэгіна Лепішкевіч, якая абслугоўвае 120 верацён.

СУСТРЭЧА КАСМАНАЎТАЎ

Радасным і ўрачыстым было 12 красавіка ў групе касманаўтаў. У госці да таварышаў прыехаў Герой Савецкага Саюза, лётчык-касманаўт СССР Юрыя Аляксеевіч Гагарын.

Адбыўся мітынг, на якім выступіў Юрыя Гагарын. Ён заявіў, што яго палёт на караблі «Усход», прысвечаны XXII з'езду КПСС, з'яўляецца вынікам самаадданай працы многіх і многіх людзей, выдатным дасягненнем айчынай навукі і тэхнікі.

Удзельнікі мітынга заверылі Цэнтральны Камітэт КПСС, Савецкі ўрад, што яны не пашкадуць сіл для таго, каб праславіць нашу Радзіму.

Міхась КАЛАЧЫНСКІ

Юнацтва касмічнай эры

Гагарын у космасе!
Чулі — ляціць ён
Па неаблётанай
зорнай арбіце.

Зямля пад арбітаю
Пахарашэла,
Карону накінула
досвіткам шэрым.

Дагэтуль ніхто,
Хоць надзеі не складваў,
У твар яе
з дальніх арбіт не
заглядаў.

Ніхто не дзівіўся,
Зірнуўшы з-пад зорак,
Як змрок пераходзіць
у ранішні зорак.

А колькі было
і такіх, хто за марай
Збіраўся ляцець
над планетаю — шарам!

Карцела ж дазнацца,
Ці ўсім ён падобен

На школьны кардонны
пад дужкаю глобус.

І спраўджаны мары!
З-пад дужкі арбіты
Вачам касманаўта
планета адкрыта.

Зямля з вышыні,
Недасяжнай вякамі,
Відаць, як на глобусе, —

мацерыкамі,
маршчынамі ўзвышшаў
і жыламі рэчак
і акіянскай
бясконцай сінечай.

Ляціць чалавек.
Ён з улоння зямнога
Да зор чалавецтву
наводзіць дарогу.

Ну як яго подзвігам
Не захапляцца!
Адкрыў ён
касмічнае эры юнацтва.

Многа святла, паветра, чысціня. Так выглядае сягоння адзін з буйнейшых беларускіх заводаў — «Гомсельмаш». На здымку: агульны выгляд новага цэха зборкі камбайнаў.

Навагрудчына

Цяжка жылося працоўным Навагрудчыны да прыходу Савецкай улады. Да 17 верасня 1939 года звыш 15 тысяч гаспадарак наогул не мелі зямлі.

Непазнавальна змянілася тут жыццё пасля ўз'яднання Заходняй Беларусі з Савецкай краінай. Горадам маладосці называюць цяпер Навагрудак. Тысячы юнакоў і дзяўчат займаюцца тут у тэхнікуме савецкага гандлю, сельгастэхнікуме, вучылішчы механізацыі сельскай гаспадаркі. Для дзяцей у Навагрудку адкрыты музычная школа, чатыры сярэднія школы, школа-інтэрнат, Дом піянераў, дзіцячы дом. Усяго ў раёне 140 агульнаадукацыйных школ. Да паслуг працоўных горада — гарадскі парк, тры кінатэатры, у тым ліку шырокаэкранны. Працуе міжраённая бальніца.

Шэсць год назад у Навагрудку быў адкрыты Дом-музей вя-

Новы жылы дом па вуліцы Савецкай у Навагрудку.

чане. Усім добра вядомы калектыў эксперыментальнага цэха швейнай фабрыкі, якому прысвоена званне камуністычнага.

З маленькага з прымітыўнай тэхнікай заводзіка вырас гігант шкляной прамысловасці — бязроаўскі завод «Нёман». Яго крышталі шырока вядомы нават за рубяжом.

Калектыў шклозавода ўзнагароджан бронзавым медалем Брусельскай сусветнай выстаўкі. Зараз тут рыхтуюцца экспанаты для міжнародных выставак.

У гэтым годзе за ганаровае званне калектываў камуністычнай працы змагаецца 130 вытворчых калектываў раёна — амаль 2000 чалавек. Гэтае званне ўжо прысвоена 19 брыгадам розных прадпрыемстваў. Больш за 200 рабочых з'яўляюцца ўдарнікамі камуністычнай працы.

Добра працуюць навагрудчане, ёсць ім дзе і адпачыць. У раёне больш за 65 Дамоў культуры, сельскіх клубаў і бібліятэк. Толькі ў горадзе Навагрудку тры бібліятэкі, раённы Дом культуры. Падпісчыкі штотдзень атрымліваюць каля 30 тысяч экзэмпляраў газет і часопісаў.

Нельга коратка не расказаць і аб тых людзях, якія за апошнія гады прыехалі ў Навагрудак з-за мяжы.

Грамадскасць Навагрудчыны добра ведае прозвішчы Сцяпана і Тамары Маток, якія прыехалі ў родную Беларусь з Аргенціны некалькі год назад. Зараз яны маюць добрую квартиру па вуліцы Леніна ў Навагрудку, добра зарабляюць. Сцяпан робіць мэблю, а Тамара — выдатная краўчыца ў атэльэ райбыткамбіната. Ёй прысвоена званне ўдарніцы камуністычнай працы.

А побач з Маткамі жыве сям'я слесара лесазавада Аляксандра Афанасьевіча Тарнаповіча. Яго на прадпрыемстве павяжаюць за шчырую працу.

Навагрудская школа-інтэрнат.

нія два гады больш 30 калгаснікаў пабывала ў санаторыях і на курортах.

Выдатна працуюць навагруд-

Тамара Маток.

Д. ФІЛПАУ.

В Я С Н А Ў РАЗГАРЫ

В Я С Н А ў разгары. З паўднёвых раёнаў рэспублікі паступаюць ужо весткі аб падкормцы азімых, а пройдзе яшчэ некалькі дзён, і загудуць у полі трактары, першыя зерні лягуць у свежую глебу, каб даць добрыя багатыя ўскоды. А сеяць сёлета трэба многа, значна больш, чым сеялі летась.

Гэтая вясна ўносіць шмат змен у сельскую вытворчасць. Адкінуўшы з дарогі траваполку, калгасы шырокім фронтам будуць укараняць прапашную сістэму земляробства. Зараз паўсямесна пераглядаецца структура пасяўных плошчаў і за кошт выцяснення малаўраджайных культур, пашыраюцца плошчы пад кукурузу, цукровыя буракі, бабовыя, пшаніцу і іншыя высокаўраджайныя гатункі збожжа. Значна будзе павышана і матэрыяльная зацікаўленасць калгаснікаў. У шмат якіх выпадках калгаснікі атрымаюць дадатковую аплату. Узяло, напрыклад, звяно абавязацельства вырасціць 400 цэнтнераў буракоў з гектара. За сваю работу кожны член звяна, брыгады на працяг дзён атрымае дадатковую аплату. Праўленні калгасаў даюць у гэтым годзе такія гарантыі па ўсіх культурах.

Павысіць урадлівасць палёў на працягу невялікага адрэзку часу — справа нялёгка. Але савецкія хлебаводы ўпэўнены ў сваіх сілах. Зараз нашы калгасы і саўгасы забяспечаны тэхнікай, на дапамогу ім кінута авіяцыя грамадзянскага флоту. Гаворка ж ідзе не проста аб бягучай гаспадарчай задачы, а аб задачы важнейшай, палітычнай, ад рашэння якой у многім залежаць поспехі будаўніцтва камунізма, павышэння дабрабыту народа.

Гэтая задача, — гаварыў на сакавіцкім Пленуме ЦК КПСС таварыш М. С. Хрушчоў, — можа быць вырашана работнікамі сельскай гаспадаркі пры падтрымцы рабочага класа, усяго народа. Сацыялістычная прамысловасць усё ў большай меры павінна аказваць дапамогу сельскай гаспадарцы, яе тэхнічнай аснашчанасці сучаснымі машынамі, угнаеннямі і іншымі матэрыяльна-тэхнічнымі сродкамі.

Наша дзяржава памагае і будзе ўсё больш памагаць калгасам і саўгасам у дасягненні намечаных мэт. Ва ўсіх абласцях рэспублікі ўжо створаны тэрытарыяльныя вытворчыя калгасна-саўгасныя ўпраўленні. У Мінскай вобласці яны ствараліся з улікам традыцыйных тэрытарыяльных і эканамічных сувязей раёнаў, іх патэнцыяльных магчымасцей, аднаатыпнасці сельскагаспадарчых галін, аб'ёму вытворчасці і дзяржаўных закупак прадукцыі, насычанасці гаспадарак тэхнікай і ўзроўню падрыхтоўкі кіруючых кадраў. Напрыклад, Нясвіжскі, Клецкі і Капыльскі раёны аб'ядноўвае адно калгасна-саўгаснае ўпраўленне. Яны ў многім падобныя паміж сабой па прыродных умовах, але перш за ўсё іх звязвае вытворчасць цукровых буракоў. Гэтыя раёны — асноўныя пастаўшчыкі сыравіны для Гарадзейскага цукровага завода.

Перад Мінскім і Смалевіцкім прыгараднымі раёнамі, якія таксама абслугоўвае адно міжраён-

нае тэрытарыяльнае ўпраўленне, стаіць другая задача — даць сталіцы рэспублікі больш ранняй гародніны, мяса і малака. Маюць свой ярка выражаны напрамак і гаспадаркі іншых тэрытарыяльных ўпраўленняў.

Радасныя весткі прыносяць тэлеграф з Гомельшчыны, Магілёўшчыны, Віцебшчыны і Гродзеншчыны. Новая сістэма кіраўніцтва сельскай гаспадаркай і там ужэ ўступае ў дзеянне, усюды разгортваецца барацьба за пасляховае выкананне намечаных планаў. На Любаншчыне палявыя работы пачаліся з пашырэння плошчаў пад пасевы кукурузы і цукровых буракоў. Толькі ў адным саўгасе «Любанскі» будзе засеяна 2100 гектараў кукурузы, 600 гектараў цукровых буракоў і 200 гектараў морквы. Для гэтага створана 20 комплексных механізаваных звянаў. Іх узначальваюць вопытныя людзі. Адным звяном будзе кіраваць Герой Сацыялістычнай Працы Фёдар Статкевіч. Разам са сваімі трыма сынамі трактарыстамі Рыгорам, Мікалаем і Васілём ён абавязаўся вырасціць 55 гектараў буракоў і 100 гектараў кукурузы.

У паўночных раёнах рэспублікі месцамі яшчэ не адтала зямля. Аднак і там хлебаводы робяць магчымае, каб больш арганізаваць на правесці веснавую сяўбу. Дзе яшчэ нельга сеяць, усе сілы кінуты на падкормку азімых. На дапамогу калгаснікам прыйшлі авіятары. У саўгасе «Кастрычнік», што на Гродзеншчыне, пілот А. Багалеў абавязаўся падкорміць 3 самалёта 600 гектараў азімых. 3 самалётаў расейваюцца мінеральныя ўгнаенні і ў многіх іншых саўгасах і калгасах рэспублікі.

Усе сельгасарцелі поўнасцю забяспечаны насеннем і тэхнікай. Ёсць раёны, дзе такія цёплалюбівыя культуры, як кукуруза, сеюцца пасля спецыяльнай хімічнай апрацоўкі насення. У Іванаўскім раёне, напрыклад, кукурузу парафініруюць. Пакрытае тонкай плёнчай парафіну насенне можна высаіваць на некалькі дзён раней, чым звычайнае. Яно не так баіцца холаду.

Прапашная сістэма патрабуе асабліва строгага захавання ўсіх правіл перадавой агратэхнікі, клопатаў аб угнаенні палёў. Пад яркім клімат калгасы і саўгасы рэспублікі ўжо вывезлі мільёны тон гною і торфу. Упершыню ў вялікіх колькасцях нарыхтаваны завезены ў калгасы торфа-мінеральна-аміячныя ўгнаенні, арганізаваны абмен звычайнага збожжа на высокакаснае, праверае на ўсходжасць насенне.

Пройдзе яшчэ нямнога часу, і ва ўсіх кутках нашай рэспублікі зноў пышна зарунеюць маладыя ўскоды. І не пустакалосіцу, а каласістае збожжа будзем мы збіраць і на самых неўрадлівых землях. У гэтым — наш заўтрашні дзень, наш дабрабыт, наша багацце.

ПАРАСТКІ КАМУНІЗМА

Калі вечарам камфартабельны аўтобус імчыць вас з горада Ашмяны ў Астравец, у баку ад шасэ можна бачыць яркія зарніцы. Гэта святло электрычных лямпачак, якія загарэліся ў беларускіх вёсках.

На адзінаццатым кіламетры дарога ідзе па лясістаму схілу. На павароце раптам адкрываецца велічная карціна: мора агнёў асвятляе дабротныя пабудовы. Гэта вёска Гродзі — цэнтр калгаса імя Крылова. Раней, каб купіць швейную іголку, бутэлекку газу або яшчэ якую дробязь, тутэйшым жыхарам даводзілася за ўсім гэтым ездзіць у горад. Цяпер тут ёсць свой магазін, клуб, слясарна-механічная майстэрня, гараж для аўта і сельскагаспадарчых машын, тыпавыя жывёлагадоўчыя памяшканні.

Дружна працуюць тут калгаснікі. Кожны год прыносяць ім новыя поспехі. Далёка за межамі гаспадаркі вядомы імёны Станіслава

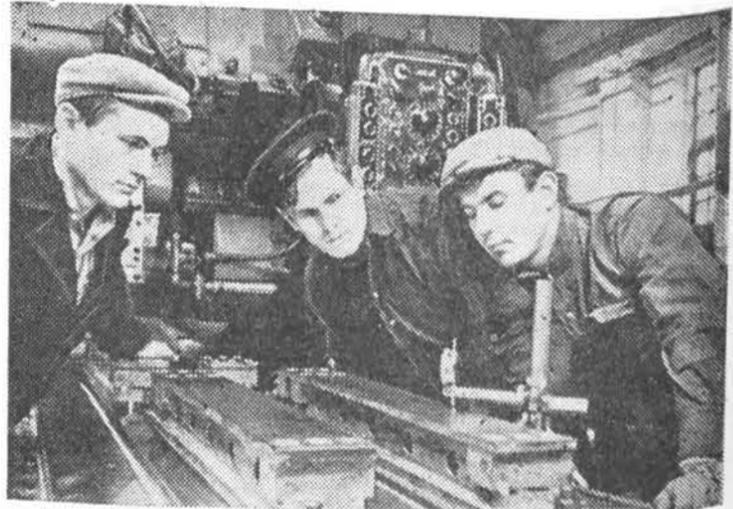
Казіміравіча Дукеля, брыгадзіра палыводчай брыгады; Веранікі Кірылаўны Зянковіч, цялятніцы і іншых. Слаўныя справы гэтых майстроў вядомы ва ўсёй нашай рэспубліцы. Цяпер іх партрэты красуюцца на раённай Дошцы гонару ў Ашмянах.

Штотдзень у кожны калгасны дом паштальён прыносіць свежую газету або часопіс, вышпаны з улікам жадання чытачоў за кошт калгаса.

Усе выдаткі за паліва, радыё, асвятленне калгас узяў на сябе. Штотдзённа ў школах дзецям выдаюцца гарачыя сьнеданні, робіцца рамонт абутку таксама за кошт калгаса. Усе члены арцелі бясплатна карыстаюцца калгасным транспартам.

Калгас цвёрдым поступам ідзе ўгору. З кожным годам багацее яго гаспадарка.

А. ПЛЯХАУ.

У першым механічным цэху Мінскага станнабудаўнічага завода імя Кастрычніцкай рэвалюцыі заканчваецца зборка і наладка новага прадольна-шліфавальнага станка. Агрэгат дазваляць вызваляць ад цяжкай ручной працы шасцярных вытворчых працы на участку. На здымку: старшы інжынер аддзела галоўнага тэхнолага П. Г. Брыч (лева), слесар-зборшчык зборачнага цэха А. І. Даўгала і шліфавальшчык Э. Н. Падлозны за наладкай новага станка.

ПОСПЕХІ АКРЫЛЯЮЦЬ

Ужо не першы раз у чырвоным кутку Маладзечанскай мэблевай фабрыкі збірліся хлопцы і дзяўчаты. І заўсёды пачыналіся гарачыя спрэчкі, як арганізаваць драматычны гурток і падрыхтаваць спектакль. Жаданне было, а вась з чаго пачынаць, ніхто не ведаў. Пасля доўгіх роздумаў вырашылі развучыць аднаактовую п'есу «Гора чубатае» А. Рылько. Праз некаторы час спектакль быў падрыхтаваны і паказаны на гарадскім аглядзе мастацкай самадзейнасці ў 1957 годзе. У 1958—1959 гг. удзельнікі гуртка ўжо выступалі ў калгасах раёна, перад рабочымі торфапрадпрыемства «Чысць» і ў іншых населеных пунктах.

У драматычны гурток пачалі прыходзіць новыя таварышы, якія жадалі ўдзельнічаць у спектаклях. — сталары Мікалай Яблонскі, Уладзімір Уладзіміраў, Віктар Агееў, бухгалтар Алена Бугрыменка, шліфавальшчыца Тамара Нікандрава. З іх прыходам работа значна ажывілася, пачалі падбіраць такія п'есы, у якіх можна было б заняць усіх удзельнікаў гуртка. Пачалі рыхтаваць «Равеснікі наваліны».

У дзень 40-годдзя камсамола БССР драмгурткоўцы ўпершыню паказалі сваю вялікую работу — спектакль «Равеснікі наваліны». Усе ўдзельнікі гэтага спектакля справіліся са сваімі ролямі, але асабліва хочацца адзначыць тэхнолага Рыгора Кварты — у ролі Генадзія, сталара Віктара Агеева — у ролі маладога чэкіста Цімкі і майстра Віктара Паўліка. Яны ігралі, як прафесіянальныя артысты. І ў тым жа 1960 годзе заваявалі першае месца на гарадскім аглядзе мастацкай самадзейнасці.

Праз некаторы час мы

ўдзельнічалі ў Рэспубліканскім конкурсе народных тэатраў і драматычных калектываў. Конкурс адбыўся ў Мінску. Мы паказалі там спектакль «Равеснікі наваліны» і былі ўзнагароджаны граматай.

З таго часу самадзейныя артысты мэблевай фабрыкі карыстаюцца нязменным поспехам у глядачоў і ўжо ў наступным, 1961 годзе на куставым аглядзе мастацкай самадзейнасці работнікаў мясцовай прамысловасці і камунальнай гаспадаркі занялі першае месца і былі залічаны на заключны агляд у горадзе Мінску.

25 снежня 1961 года ў памяшканні Тэатра юнага глядача мы паказалі спектакль «Сержант міліцыі» Лазуціна. Наша работа атрымала вышэйшую ацэнку. Журы агляду прысудзіла нам першую прэмію з уручэннем Ганаровай граматы. Гэты спектакль мы паказалі глядачам 15 разоў, а ўсяго з 1960 года намі дадзена 35 спектакляў.

Нядаўна да нас прышло новае папаўненне — работніца прэса Валянціна Досіна, наборшчыца Аня Гулевіч, слесар Васіль Лявіцкі, кантралёр Генадзі Гыбека, майстар Эма Ліўшыц. Зараз у калектыве 24 самадзейныя артысты.

У гэтыя дні мы заканчваем работу над спектаклем «Мільён за ўсмешку» Сафронава і прыступілі да падрыхтоўкі спектакля «Не верце цішыні» І. Шамякіна. З гэтымі пастаноўкамі мы будзем удзельнічаць у спаборніцтве самадзейных тэатральных калектываў на атрымманне ганаровага звання — «народны тэатр».

Мікалай ВАСІЛЕЎСКІ,
кіраўнік тэатральнага калектыву Маладзечанскай мэблевай фабрыкі.

Вясенні разліў Шчары.

Вясновая песня

Вечарэ. А бусел разорами
Пахадзіў па палетках і знік.
Усе раўкі перасыпаны зорамі,
У крыніцах блішчыць маладаік.

Жабы ў роспачы стогнуць над
Шчараю, —
Заўтра сонца зірне веселяй,
Закурыцца туман над мачарамі
І бульдозеры ўржуцца ў глей.

Толькі пні будуць з трэскам
варочацца.

Нам дарога да шчасця ясна,
І мне ўпоруч з сябрамі йсці
хочацца.

Бо прышла чараўніца-вясна.

Фота і тэкст

Сяргея НОВІКА — ПЯЮНА.

Ушанаванне памяці беларускага кабзара

Парк імя 30-годдзя БССР — адно з любімых месц адпачынку мінчан. Ён раскінуўся над ціхай Свіслаччу, ля выгібу ракі. Вясной і летам тут шапацяць лісцем кволья маладыя ліпы і таполі, бярозкі і рабіны. І ля самага праспекта, у густых вербалозах, сляваюць садаі...

Гэты парк вырас на пустыры, дзе не было амаль ніводнага дрэўца. Іх перавезлі сюды з Налібоцкай пушчы, з лясоў Лагойшчыны і Барысаўшчыны... Дрэўцы гэтыя любіўна садзілі мінскія рабочыя і студэнты, школьнікі і настаўнікі. І вась ужо каторы год яны радуюць позірк, вабяць да сябе сваім зялёным шумам.

Дарагі сэрцу гэты парк і тым, што на месцы, дзе калісьці ў невялічкім доміку жыў народны пясняр Беларусі Янка Купала, узведзен будынак літаратурнага музея пэста.

У гэтыя дні асабліва многалюдна на алях, якія вядуць к

музею. Людзі ідуць сюды, каб пакланіцца светлай памяці пясняра, яшчэ і яшчэ раз паглядзець на шматлікія экспанаты, што апавядаюць аб жыцці, грамадскай і літаратурнай дзейнасці пэста.

Тут, у літаратурным музеі Янкі Купалы, выстаўлен для агляду і абмеркавання грамадскасцю праект помніка народнаму пэсту. Перад позіркам наведвальнікаў — курган, а на ім з кепкай у руках сядзіць і глядзіць удалячынь просты, дарагі нам чалавек — Янка Купала.

Спрадвеку курган быў сімвалам гонару, які народ аддаваў сваім героям. Аб адным з такіх герояў — гусляры Янка Купала цёпла і замілавана расказваў у сваёй выдатнай пазме «Курган».

Аўтар праекта помніка — народны мастак БССР А. К. Глебаў. Па яго задуме курган павінен сімвалізаваць любоў народа да свайго пясняра.

Пройдзе нямнога часу, і ў парку над ціхай Свіслаччу вырасце велічны помнік-курган народнаму пэсту Янку Купалу.

НА ЗДЫМКАХ: 1. Адзін з варыянтаў праекта помніка ў перспектыве. 2. Скульптурная фігура Янкі Купалы.
Фота Л. Эйдзіна.

НОВЫЯ МІКРАРАЁНЫ Ў МІНСКУ

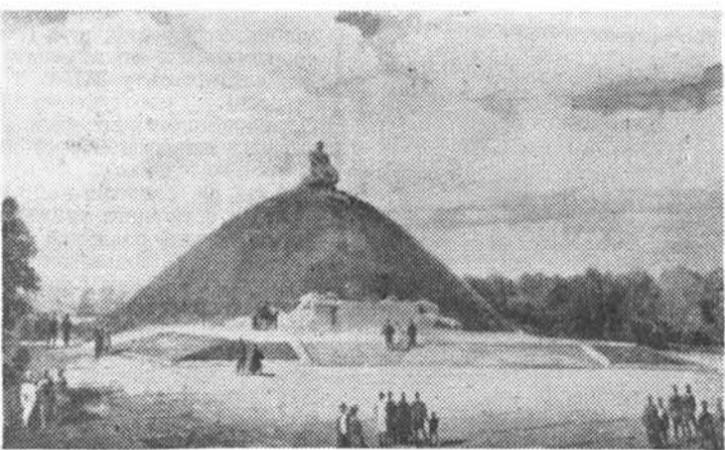
Выканком Мінскага гарсавета зацвердзіў праектныя заданні на забудову яшчэ трох мікрараёнаў сталіцы рэспублікі.

Найбольш буйны жылы раён узнікне ля вёскі Падбалоцце. На плошчы 75 гектараў праекціроўшчыкі намернілі пабудаваць 86 шматкватэрных дамоў. Гэта складае больш чым 210 тысяч квадратных метраў жылой плошчы.

У новых жылых кварталах мяркуецца пабудаваць некалькі

ясляў і дзіцячых садоў, тры школы, кінатэатр, паліклініку, кафэ-закусачную, сталовую, прадуктовыя і прамтаварныя магазіны, пошту і рад іншых прадпрыемстваў і ўстаноў бытавога абслугоўвання.

Крыху меншымі па сваіх размерах і колькасці жыхароў будуць мікрараёны па вуліцах Харнаўскай і Апанскага. Да іх намечана падвесці лініі газіфікацыі, тэлефоннай сувязі.

Каты і іх апекуны

(Пачатак на 3-й стар.)

ахвяры. Кожны дзень палаюць падпаленыя рабаўнікамі і забойцамі сёлы пад Бабруйскам, ля Асіповіч, Любані, Глуска, Старых Дарог. Толькі за другую палавіну 1943 года і першае паўгоддзе 1944 года бандыты Буглая правалі звыш 40 карных аперацый. Фашысты задавалены «работай» свайго халуя. Яны ўзнагароджваюць Буглая жалезным крыжам другога класа і трынаццацю медалямі.

У чэрвені 1944 года «Усходні батальён» быў дашчэнтна разгромлены часцямі Савецкай Арміі пад Мінскам. Адчуваючы блізі крах гітлераўскай Германіі і непазбежную адплату, буглаеўцы, нібы пацукі на тонучым караблі, сталі шукаць ратунку. Але не так проста пазбегнуць гневу народнага! Большасць мацёрых карнікаў панесла за свае злачынствы заслужаную кару. А вась сам Буглай паспеў уцячы ў Заходнюю Германію, дзе прадаўся новым гаспадарам.

Цяпер ён, як і Адольф Хойцінгер, «гасцюе» ў Злучаных

Штатах. Там заплочных спраў майстры карыстаюцца пашанай і павагай. Не ва ўсіх, вядома. Хіба могуць лічыцца Хойцінгера і Буглая гасцамі прастыя амерыканцы, такія, як, скажам, сваякі Евы Раберавай? Яе дзядзька і цётка, дваюродныя браты і сёстры, якія жылі ў Амерыцы, ніколі не арымаюць вестачкі ад Евы. Жыццё яе абарвалася ў дзювочыя гады. Ева Раберавы забіта па дырэктыве Хойцінгера, па загаду Буглая, а, можа, і ім асабіста. Буглай жа часцяком сам расстрэльваў жанчын і дзяцей.

...У Адольфа Хойцінгера сваста. У генерала цудоўныя настрой, ён усміхаецца. Сваеякі Евы Раберавай і тысяч іншых людзей, загубленых катам, не ўсімліваюцца, яны аплакваюць сваіх блізкіх. Можа, Аляксандр Буглай павіншаваць свайго былога шэфа, як гэта зробіць некаторыя з тых, каго Хойцінгер і Буглай маглі б па загаду Гітлера тысячамі расстрэльваюць, вешаць, атручваюць у газавых камерах або гнаць на вечнай катарзе пад спякотным сонцам Мадагас-

кара. Гэты загад быў бы аддадзены, калі б не Савецкая Армія, не Краіна Саветаў. Але замест падзякі за выратаванне ад смеротнай фашыскай чумы амерыканскія таўстасумы цяпер мараць аб тым, як бы знішчыць і занявольць нашу краіну. наш народ з дапамогай Хойцінгера, Буглая і іншых недабітых гітлераўцаў. Не выйдзе, панове!

Народы добра памятаюць урокі гісторыі, яны ніколі не дазваляць вярнуць яе назад. Свабодалюбівае чалавецтва пільна сочыць за прошкамі імперыялістычных агрэсараў і поўна расшучасці адстаяць і ўмацаваць мір ва ўсім свеце. Амаль семнаццаць год назад народы далі клятву не дапусціць новай вайны, не дапусціць паўтарэння страшных злачынстваў фашысцкіх вылюдкаў. У маі 1945 года яны пакляліся сурова пакараць гітлераўскіх катаў і забойцаў. У імя справядлівасці і міру гэта клятва павінна быць выканана. Ахвяры просіць аб помсце. Народ не даруе забойцам.

В. МІХАЙЛАЎ.

Калгаснікі едуць на курорты

Хлебаробы сельгасарцелі імя Лепяшынскага Кармянскага раёна бясплатна лечыцца ў многіх здрайніцах Савецкага Саюза, праводзяць свае водпускі ў дамах адпачынку. Так, на Чарнаморскае ўзбярэжжа Кайказа ездзілі Сідар Галаўнёў, Домна Палякова. У санаторыі «Моршань» Львоўскай вобласці праходзілі курс

курортна-санаторнага лячэння Фёдар Гузынкоў, Павел Гайкоў і многія іншыя. Летась у санаторыях і дамах адпачынку набывала звыш 20 калгаснікаў.

Сёлета калгасная каса ўзаемадапамогі вырашыла набыць звыш 30 пучэвак у санаторыі і дамы адпачынку.

Мікалай ЖУРА.

РАДЫЁПЕРАДАЧЫ

ДЛЯ ЗАХОДНЯЯ ЕУРОПЫ

Слухайце штодзённа нашы радыёперадачы па сярэднееўрапейскаму часу на хвалі 30,83 метраў (ці 9665 кілагерцаў) з 6 да 7 гадзін; з 16,00 да 17,00 і з 21,00 да 21,30;

на кароткай хвалі 30,83 метра (ці 9730 кілагерцаў) з 6 да 7 гадзін.

Па нядзелях: на хвалі 30,83 метра і 227 метраў з 6 да 9 гадзін і з 10 да 13 гадзін;

на сярэдняй хвалі 227 метраў з 16,00 да 17,00 і з 21,00 да 21,30.

НА БЕЛАРУСКАЙ МОВЕ

Па нядзелях — ад 8 гадзін да 8 гадзін 30 мінут па сярэднееўрапейскаму часу на хвалі 30,83 метра (ці 9730 кілагерцаў) і на сярэдняй хвалі 227 метраў.

ДЛЯ ЗША І КАНАДЫ

Слухайце штодзённа нашы ра-

дыёперадачы па нью-йоркскому часу з 19,30 да 20,30 на хвалі: 31,04 метра (ці 9665 кілагерцаў), 31,23 метра (ці 9605 кілагерцаў), 41,15 метра (ці 7290 кілагерцаў).

НА БЕЛАРУСКАЙ МОВЕ

Па суботах — ад 20 гадзін да 20 гадзін 30 мінут па нью-йоркскому часу на кароткіх хвалі: 31,04 метра (ці 9665 кілагерцаў), 31,23 метра (ці 9605 кілагерцаў), 41,15 метра (ці 7290 кілагерцаў).

НАШ АДРАС

Мінск, Ленінскі праспект, 77. Дом друку. Для пісьмаў: Мінск, паштовае скрынка № 14.

РЕДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ.